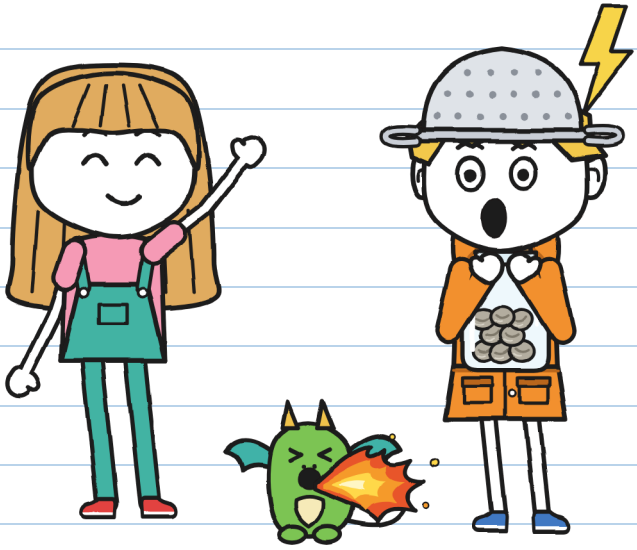
GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 2

Không mở trước tiếng sấm

Lui Eriksson

(cuốn sổ của Guni)

CỠ M
Trình độ trung cấp · 9+

GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 2

Không mở trước tiếng sấm

Lời và tranh: Lui Eriksson

CỠ M · Trình độ trung cấp · 9+

Bản tiếng Việt: LinguAula

Xuất bản lần đầu: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Được photocopy tự do, dùng cho lớp học và cho gia đình.

Tập thứ hai của bộ truyện. Tập đầu: "Gói hàng này cắn".

LinguAula

Luyện tập từng chương tại linguaula.com

Không có tiếng sấm nào bị thương trong lúc viết cuốn sách này. —J.

Và không của ai khác. —J.

Nếu bạn nhặt được nó, đừng mở trước tiếng sấm.

Con dấu này đánh dấu những gì chỉ xảy ra trong truyện: cậu đừng làm theo. Nếu kéo dài vài trang thì có ghi TỪ ĐÂY và ĐẾN ĐÂY. Khi có giông thật, hãy xem trang 76. —J.

AI LÀ AI

Guni. Người giao hàng ngày thứ Bảy. Thợ săn giông (tạm gọi vậy). Cuốn sổ này là của cậu ấy.

Julita. Đếm số giây giữa tia chớp và tiếng sấm. Viết bằng màu xanh lá và ký J.

Mẩu. Rồng con. Bắt chước Guni mọi thứ. Mọi thứ.

Tonio. Giao hàng cho CHỚP, bằng xe đạp. Trong mười phút hoặc miễn phí.

Flora. Người làm vườn ở số 9 đường Kênh. Không ký nhận đá.

Vera. Chăm sóc rồng ở Nhà Rồng, cạnh nhà bà Flora. Mẩu sống cùng cô.

Mara. Chủ cửa hàng Giao Hàng Bất Khả Thi. Đội mũ phù thủy. Biết nhiều hơn những gì cô nói.

R. Gửi những gói hàng không ai giao nổi. Không ai nói ra tên R.

SỔ GIAO HÀNG 2
của Guni

CHÍNH THỨC.

"Chính thức" nghĩa là tớ đọc trước. Một cách chính thức. —J.

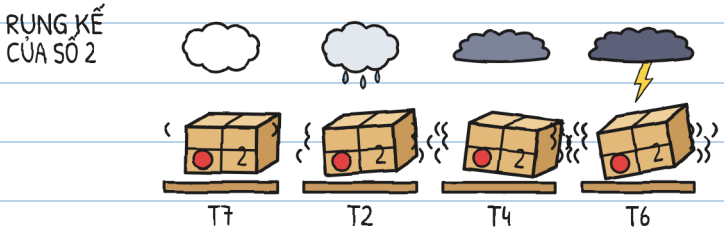

Cuốn sổ 1 của tớ hết rồi: kín chữ. Cuốn này là cô Mara, chủ cửa hàng, đưa cho tớ, có con dấu của cửa hàng trên bìa. Cô bảo sổ chính thức thì không được vẽ bậy. Rồi sẽ xem.

CHƯƠNG 1

Thợ săn giông

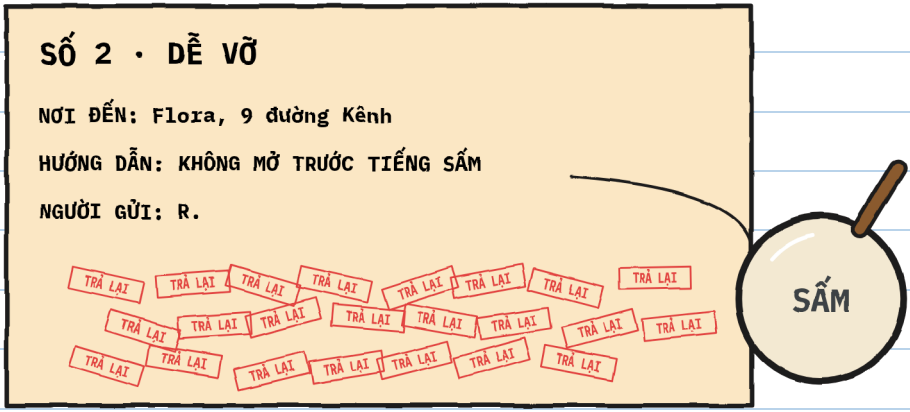
Ở cửa hàng của cô Mara có một gói hàng đang run. Từ thứ Bảy tuần trước, mỗi ngày một mạnh hơn.
Tớ không định đụng vào nó.
Gói cuối cùng Julita và tớ giao là một quả trứng. Bây giờ nó là Mẩu, một con rồng con, và cái gì cũng bắt chước tớ.

Ở cửa hàng đối diện nhà tớ còn mười chín gói hàng trả lại. Gói đang run thì vội hơn mấy gói kia.

Nó không run vì sợ: thứ Bảy, lúc sáu giờ chiều, sẽ có giông.
Tớ đã xem sáu lần trong bản dự báo thời tiết. —J.

Ai nhận hàng trả lại thì phải ký lên nhãn bằng mực không xóa được, như mực bút dạ xanh lá của Julita. Nếu không, lúc bình minh nó sẽ bay trở về kệ. Gửi tất cả chúng đều là cùng một người: R.

Gói số 2 mang hai mươi ba con dấu TRẢ LẠI.

Hai mươi ba. Tớ đã đếm hai lần. —J.

—Cô đã tự đem nó đi hai mươi ba lần —cô Mara nói—. Mà chưa lần nào có giông.

Thứ Bảy, lúc mười giờ, cô Mara đợi bọn tớ ở quầy với gói số 2. Tonio cũng ở đó: các thứ Bảy cả ba đứa bị phạt ở cửa hàng, vì đã giao gói số 1 mà không xin phép.

—Gói này —cô Mara nói— các cháu giao. Chiều nay.

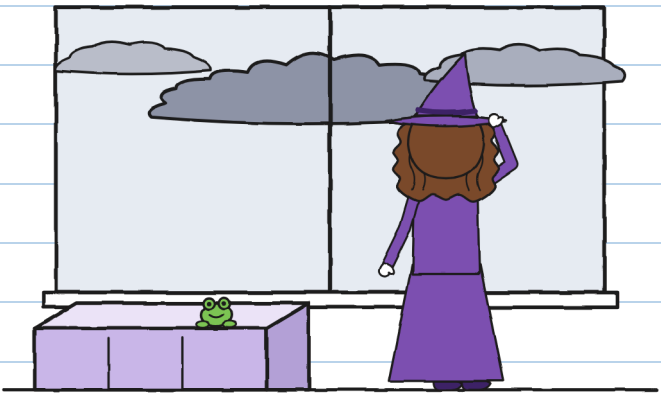

Julita nhảy cao đến nỗi suýt chạm vào tấm biển CÒN 19.

Cô Mara đặt ra ba điều kiện và đếm bằng ngón tay:

1. Các cháu đi lúc năm giờ, trước cơn giông, và ở lại với bà Flora cho đến khi giông qua.
2. Gia đình các cháu và bà Flora đều đã biết.
3. Quy tắc là quy tắc trên nhãn: không mở trước tiếng sấm. Và chỉ tính tiếng sấm trên đầu, không tính sấm ở xa.

—Còn cô thì không đi ạ? —Julita hỏi.

—Cô có việc phải làm ở đây —cô Mara nói, rồi nhìn qua cửa kính: bầu trời đang xám lại.

Việc gì ạ? —J.

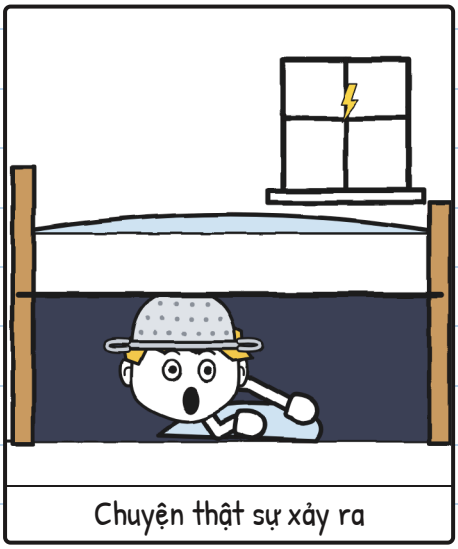
Julita nhìn tớ.
—Cậu có thích giông không?

Và tớ trả lời điều người ta vẫn trả lời khi bị nhìn như thế:

—Thích lắm. Ở khu phố cũ của tớ, tớ là thợ săn giông chuyên nghiệp.

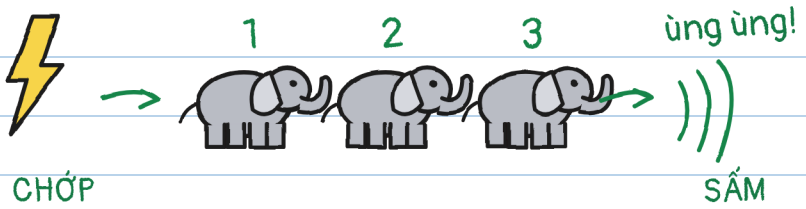
Điều tớ nói

Chuyện thật sự xảy ra

Chuyên nghiệp. Dưới gầm giường. —J.

Julita dạy tớ cách đếm giông trong sổ của tớ, chẳng xin phép, như mọi khi:

một con voi, hai con voi, ba con voi...

1 con voi = 1 giây

3 con voi = 1 ki-lô-mét (khoảng vậy)

0 con voi = NGAY TRÊN ĐẦU!

↖ Đó là tiếng sấm trên nhãn.
Sấm ở xa thì không mở được gói.

Đếm được nhiều voi hơn: tia sét đó đánh xa hơn.

Nếu nghe thấy sấm, dù ở xa: vào chỗ trú ngay!

Cái gì biết rồi thì bớt sợ. —J.

Tớ không cần đếm: tớ thích giông mà. Nhưng tớ vẫn ghi lại, phòng khi cần.

Tonio đọc nhãn qua vai tớ.

—CHỚP không giao hàng khi có giông.

Cậu ta chỉ vào dòng chữ nhỏ trên ba lô.

—Chưa có giông mà —Julita nói.

Tonio đọc lại. Chữ "chưa" thì chẳng thấy ghi gì.

Chữ nhỏ quá nhỏ. —J.

Và cậu ta đi cùng bọn tớ.

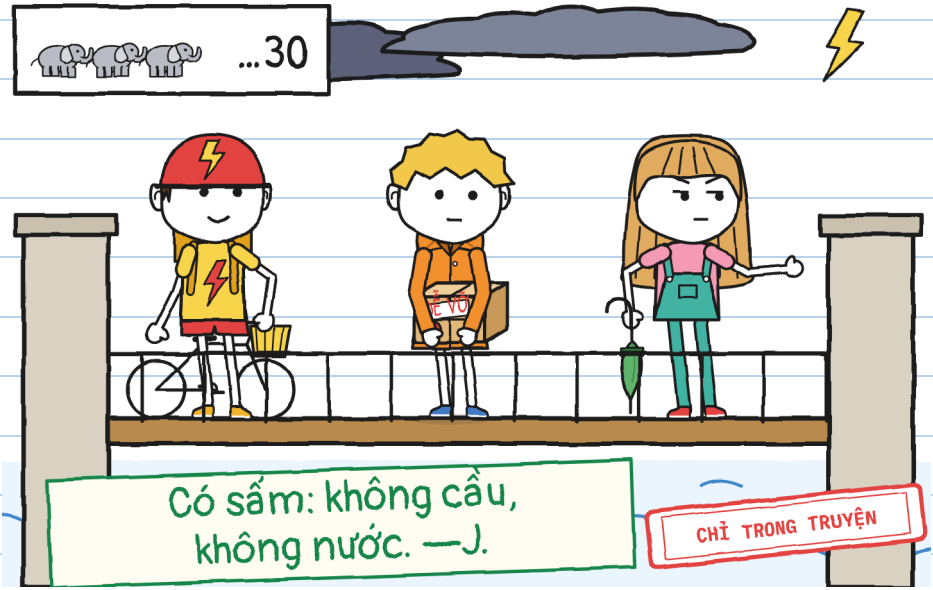
Lúc năm giờ, tớ về nhà lấy áo mưa.

—Mặc cái màu cam đi con —mẹ tớ nói—. Con chắc là muốn đi chứ? Con mà, mỗi lần sấm...

—TẠM BIỆT MẸ!

"Con mà, mỗi lần sấm..." GÌ? —J.

Bọn tớ qua Cầu Lớn, lúc đó trời đã rất đen. Ban đêm người ta nâng cầu lên cho tàu thuyền đi qua. Đi qua giữa cầu, Julita chào mặt nước bằng tay, rất nghiêm túc: con kênh và bạn ấy không hợp nhau.

Ở rất xa, bầu trời bừng sáng. Julita đếm ba mươi con voi cho tới khi nghe tiếng sấm.

Ùng ùng.

—Tia sét đó cách khoảng mười ki-lô-mét —bạn ấy nói—. Theo dự báo, giông sẽ tới khoảng sáu giờ.

—Có sấm rồi! —Tonio nói—. Mở được chưa?

—Cái đó không mở được gói đâu —Julita nói—: tiếng sấm trên nhãn là tiếng nổ cùng lúc với tia chớp, không con voi nào. Nhưng giờ đã nghe thấy rồi, thế là đủ: vào chỗ trú thôi!

Bọn tớ chạy tới đường Kênh. Tớ giả vờ như bị điếc.

—Vừa rồi là một tiếng hức hả? —Julita hỏi.

—Không —tớ nói—. Hức!

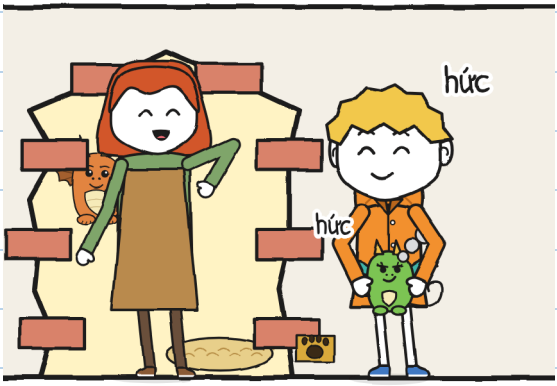

Tớ bị thế từ bé, nhưng chỉ khi có sấm: mỗi tiếng sấm là một tràng nấc, cứ ba giây một cái. Khi giông ngay trên đầu thì tớ nấc không dứt. Đó không phải sợ: cơ thể tớ tự làm mà chẳng hỏi ý tớ.

Cái đó gọi là sợ. —J.

Cô Vera, người chăm sóc rồng, đã đợi bọn tớ ở cửa nhà, sát nhà bà Flora, với Mẩu trong tay: các thứ Bảy, Mẩu đi dạo với tớ.

—Hôm nay chỉ tới nhà bà Flora thôi: đây là cơn giông đầu tiên của nó —cô Vera nói, rồi đưa nó cho tớ—. Nó bắt chước cháu mọi thứ, cả những gì cháu cảm thấy. Nếu nó sợ, đừng kéo nó ra: nó sẽ bám lại. Khi giông qua, gõ ba cái vào tường rào, cô sẽ tới đón.

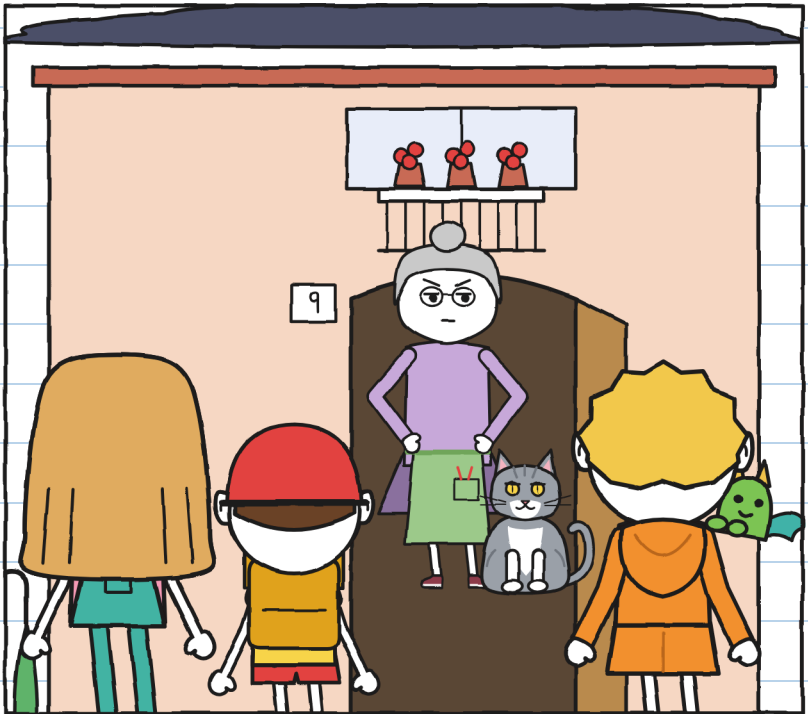
—Cháu chẳng cảm thấy gì hết —tớ nói—. Cháu thích giông lắm.

Ở xa, sấm nổ. Tớ nấc. Mẩu cũng nấc và phun khói ra mũi.

—Vào trong, nhanh lên —cô Vera nói.

Nhà bà Flora là nhà có hoa phong lữ: hai thứ Bảy trước, bà nhìn bọn tớ từ ban công đó, lúc bọn tớ đi tìm cửa Nhà Rồng, cái cửa trông như một bức tường.

Bà Flora mở cửa trước khi bọn tớ kịp gõ, rồi nhìn cái hộp, nhìn bầu trời và nhìn Mẩu.

—Rồng con của cô Vera đấy. Đừng để nó thiêu cháy dương xỉ của bà —bà nói—. Vào đi, mưa tới rồi. Và bà báo trước: bà không ký nhận đá đâu.

MỘT CÂU CHUYỆN, SÁU CỠ

Có sáu cỡ, từ 3 đến 16 tuổi, và hơn 20 ngôn ngữ. Cỡ XXS, XS, S, M và L có cùng số trang và cùng tranh vẽ. Cỡ XL là một tiểu thuyết. Chỉ có cách kể là khác.

CỠ XXS · PRE-A1
JULITA BẮT ĐƯỢC HẠT SỐ BẢY.

CỠ XS · A1
Trên sàn còn một hạt. Julita chộp được nó. Bảy.

CỠ S · A2
Lại chóp: trên sàn chỉ còn một hạt. Julita chộp được nó. Bảy.

CỠ M · B1
Với tia chóp tiếp theo chỉ còn một hạt, và Julita chộp được nó. Bảy.

CỠ L · B2
Khi chóp lên lần nữa, trên sàn chỉ còn một hạt, và Julita chộp được nó. Bảy.

CỠ XL · B2-C1
Tiểu thuyết minh họa · 13+
Các trình độ theo CEFR chỉ mang tính tham khảo.

Mỗi người một cỡ. Cùng một cơn giông. —J.

DÀNH CHO GIA ĐÌNH VÀ GIÁO VIÊN

Luyện tập từng chương tại linguaula.com